

holde, skal de have Lov til at overholde, og saa skal Landarbejderforeningen ikke komme og gribe ind.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen var selv saa naadig i sin første Tale at erkende, at det radikale Ministeriums Politik maaske var en forsvarlig og god Politik for *Forbrugerne* i dette Land. Men naar det ærede Medlem har indrømmet dette, og jeg saa kan henvise til, hvorledes Tilstanden, efter at Krigen er forbi, denne Periode er afsluttet og den radikale Regering er traadt fra, er indenfor de forskellige Samfundslag og ikke mindst indenfor de Samfundslag, der sidder inde med Produktionsmidlerne, saa overlader jeg dristigt til Offentligheden og dette Tings Bedømmelse, om ikke jeg har Ret i, at det var en god og forsvarlig Politik for hele vort Samfund.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Brochmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Brochmann: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har Lov til at fæste lige saa mange Karle og Piger, han vil, naar disse blot faar den Løn, der gælder for de Arbejdsgivere, der har sluttet Overenskomst med Landarbejderforbundet, men hvorfor skulde det ærede Medlem have en Særstilling, altsaa billigere Arbejdskraft end andre Arbejdsgivere?

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Jensen: Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, at det ærede Medlem ikke er i Stand til paa nogen Maade at afkræfte det, jeg har bragt frem. Det ærede Medlem er ikke i Stand til at afkræfte min Paastand om, at der i mange Forhold har været ført en kortsynet og smaalig Politik overfor Erhvervene. Til det ærede Medlem Hr. Brochmann skal jeg dernæst sige, at det slet ikke drejede sig om Lønoverensstemmelser imellem mig og mine Folk. Formaalet var at tvinge mig ind under Landarbejderforeningens Vilkaar, og det ærede Medlem kan ikke komme udenom, at det

vi maa have en Afgørelse af, er Spørgsmaalet om, hvorvidt en Overenskomst, vi slutter, skal staa ved Magt, eller om Landarbejderforeningen paa dette Omraade skal være den højeste Myndighed her i Landet.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Refshauge protesterede imod at sammenligne den danske Befolkning i Flensborg med en dansk Koloni i Udlandet. Jeg vil dertil sige, at mine Udtalelser aldeles ikke gik ud paa en saadan Sammenligning. Jeg gjorde opmærksom paa, at der fandtes Danske andre Steder i Udlandet end i 2den Zone, og at jeg selv havde været Medlem af flere danske Kolonier, og at Arbejderpartiet den Gang var det eneste, der havde holdt Forbindelsen vedlige mellem os derude og Fædrelandet. Hvis man skulde drage nogen Konsekvens deraf, maatte det absolut være den, at mit Parti, efter hvad det hidtil havde gjort, i endnu højere Grad vilde støtte dem, der er blevet tilbage i 2den Zone. Som der er gjort opmærksom paa af adskillige, har de Danske i 2den Zone Fødselsret og Bopæl dernede, men hvad der gælder for de Danske i 2den Zone, gælder i samme Grad for Tyskerne i 1ste Zone. Derfor bliver den Stilling, vi tager til de Danske i 2den Zone, selvfølgelig ogsaa afgørende, hvis vi vil skifte Sol og Vind lige, for den Stilling, som vi maa indtage overfor det tyske Mindretal indenfor de danske Grænser. Nu vil jeg gerne tillade mig at spørge det ærede Medlem Hr. Refshauge, hvad Formaalet skal være med den Understøttelse, vi skal yde de Danske i 2den Zone? Skal det være at hjælpe dem til at tage Del i det danske Aandsliv, at aabne deres Børn og Ungdom Adgang til dansk Skoleundervisning, at gøre det muligt, at de, der vil, kan danne Menigheder og paa den Maade tage Del i det danske Kirkeliv, medens vi i øvrigt staar paa det Standpunkt, at de maa føle sig som Borgere i det Statssamfund, de tilhører? Eller skal Formaalet med Understøttelsen være, at vi betragter den som en Prioritet i den tyske Statsejendom, og skal vi med vor Understøttelse søge at udvide denne Prioritet og saa paa et gunstigt Tidspunkt sige den op for at faa den tilbage igen? Jeg indrømmer, at hvis vi staar paa det Standpunkt, har vi sikkert Grund til at danne et skandinavisk-hollandsk Forbund med Orientering mod Vest, men samtidig maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg er i fuld Overensstemmelse med mit Parti, naar jeg erklærer, at en